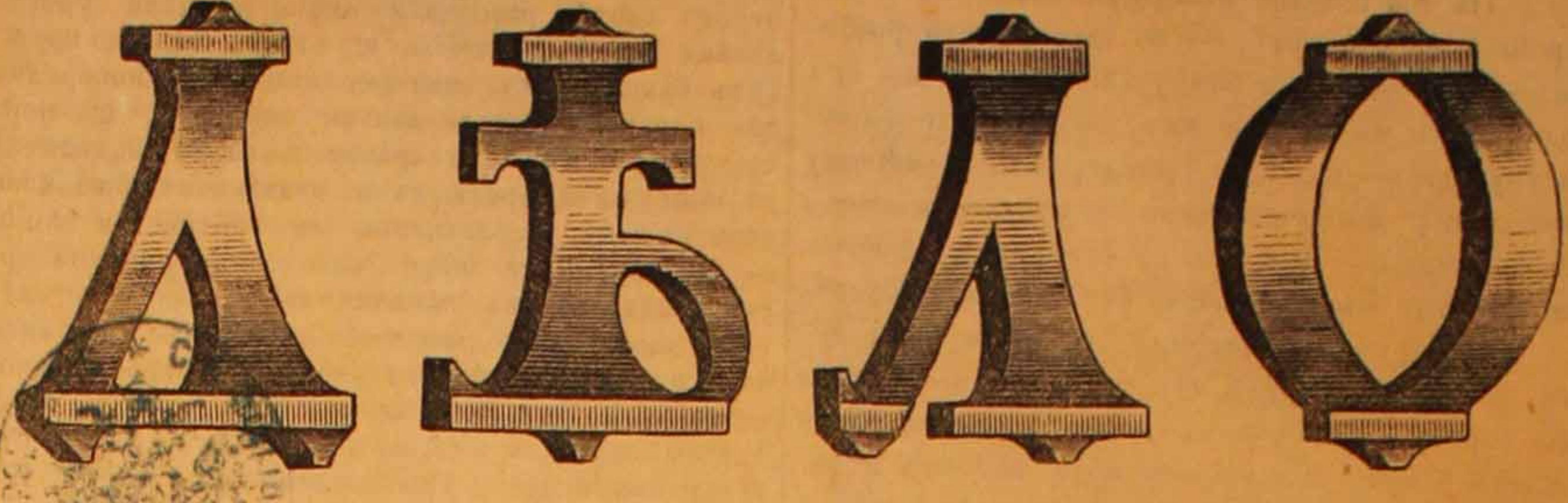

Выходятъ во Львѣвъ щѣ Вторника, Четверга и Суботы, въ рубль рукою (или) о 4-5 год. попох. Литер. додатокъ Библіотекна найважн. повѣстою" выходить по 2 печат. ар. въ каждомъ 15-го и послѣднего дня каждого мѣсяца. Редакція, администрація и экспедиція подъ Ч. 44 улича Галицка. Въ листы, посылки и рекламациа вложитъ пересылать подъ адресомъ: редакція и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка. Рукописи не возвращаются только на поперѣжкѣ востере кошель. Подлинное число стоить 12 кр. а. в. Оглашенія принимаются по цѣнѣ 8 кр. а. в. безъ оценокъ трѣбны печатковъ. Рекламациа неопоздана въ день отъ порта. Предланию вложитъ пересылать франко (набудуще посылкумъ порекають) до: Администрація часописи „Дѣла“ ул. Галицка Ч. 44.

Предплата на „Дѣла“ для Австріи: для Россіи: на цѣлѣй рѣкъ . . . 12 гр. на цѣлѣй рѣкъ . . . 12 рубл. на полъ року . . . 6 гр. на полъ року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 гр. на чверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библіотекна“: съ дод. „Библіотекна“: на цѣлѣй рѣкъ . . . 16 гр. на цѣлѣй рѣкъ . . . 16 рубл. на полъ року . . . 8 гр. на полъ року . . . 8 рубл. на чверть року . . . 4 гр. на чверть року . . . 4 рубл. на самы додатокъ: на самы додатокъ: на цѣлѣй рѣкъ . . . гр. 5— на цѣлѣй рѣкъ . . . 5 рубл. на полъ року . . . гр. 2-50 на полъ року . . . 2 рубл. на чверть року . . . гр. 1-25 на чверть року . . . 1-25 рубл. Для Варшавы, стрѣбн. Россіи: на цѣлѣй рѣкъ . . . 15 гр. на полъ року . . . 7-50 гр. на чверть року . . . 3-75 гр. съ дод. „Библіотекна“: на самы додатокъ: на цѣлѣй рѣкъ . . . 19 гр. на цѣлѣй рѣкъ . . . 6 гр.

Унификація.

(Стара програма въ новѣй одежи).
(Дальше.)

Спытаймо-жь теперь себе, коли була Польша сильнѣйша, чи въ часахъ трѣхъ Болеслава Владислава Локетка и Казимира Великого, чи познѣйше, коли вже на Руси почалося робота унификаціи политичнои, або ще познѣйше, коли съ униєю церковною покінчено нѣбы тую роботу и вся держава польско-руско-литовска стала позорно жити и дыхати однимъ житємъ религіино-политичнымъ, коли вже въ части бодай затерлись окреминости народий?

Отповѣдь на се пытанье не трудне и кождый историкъ признаеть, що до кнѣца XIV-го вѣку, до экспериментѣвъ унификаціиныхъ — Польша якъ войнами, такъ и внутрѣшнюю організацію нажила собѣ болъшой славы въ Европѣ, нѣжь въ вѣкахъ познѣйшихъ. Та-жь Чехи, Моравы, Шлескъ, Словакия, Поморье, Лужиць и другы землѣ коридильсь хвилево подъ силою оружїа польского. Та-жь мечъ двоухъ Болеславѣвъ давъ себе почути и Кїеву; та-жь Польша умѣла поставити сильный опоръ навѣтъ противъ імперіумъ мундіи нѣмецкихъ цѣсарѣвъ. Тревала тая сила ще и въ першихъ часахъ панованя Ягайлонцѣвъ, хотий вже стремленье знячити автономію литовской Руси выкликувало тутъ и тамъ антагонизмъ дуже твердый, а внутрѣшній споры не дали Польщи звернутись съ успѣшною энергією противъ тевтонского ордена.

Навѣтъ коли вже Жигмонтъ Старый заставъ на престолѣ, коли ще унификація не дотркнулася церкви, коли ще въ соймѣ звѣнѣла руска мова, — представлялася Польша далеко сильнѣйшою, нѣжь въ познѣйшихъ часахъ, хотий вже тогда справа съ Михайломъ и Василемъ Глинскими досыть явно показувала, що Русь не задоволена Польщею, готова ѣтъ не ѣтъ отклонитись и прилягти до Россіи. Варочѣвъ всѣмъ буде звѣсно, що навѣтъ за Жигмонта III, котрый при вступленю на престолъ заставъ въ сенатѣ лишь трѣхъ Полякѣвъ-католикѣвъ, а прочы признавались то до православной, то до реформованой вѣры, що навѣтъ ще тогда посѣдала Польша велике значенье у своихъ сусѣдѣвъ. Дперва, коли сей выхованецъ Езуитѣвъ, маючи униєю Люблинскою підготоване поле до дальней работы, пагубную унификацію ставъ розширяти и на поле вѣры, — дперва тогда поспыналось на Польшу горе, вемовъ зъ мѣшка Пандоры.

Такъ якъ передъ тымъ православий родъ Острожскихъ, Заславскихъ, Корецкихъ, Вишневецкихъ, Збараскихъ, Чарторыйскихъ, Сапигушкѣвъ, Рожицкихъ, Друцкихъ, Солмогубѣвъ, Сопѣгъ, Абрамовичѣвъ, Ходкевичѣвъ и другихъ и протестантскій фамилий Зборовскихъ, Фирлеѣвъ, Ревѣвъ, Шляскихъ, Шафраѣвъ, Горайскихъ и вишихъ були головною подпорою могучности державы, — такъ съ негерпимостью религіиною, за котрою слѣдувало и вымародовленье, значна часть сихъ родинъ ставе въ антагонизмъ до короля и державы. Оттакъ звертають одий свои очи до блѣго царя, другы до Швеции и Бранденбургий, а лшій — ассимилованый стаються остаточно при розборахъ Польшѣ навѣтъ зрадниками своей новой ѣтчины, И нынѣ не трудно вже порѣшити пытанье, чи шляхта руска, ѣторвана ѣтъ своего народу и зяссимилована съ элементомъ польскимъ, принесла Польшѣ болъше хѣсна, чи шкоды.

Пагубность унификаціи работы Жигмонта III. предвиджувавъ ясно подканцлеръ литовскій Левъ Сопѣга, повстававъ противъ экспериментѣвъ короля на поли религіиѣвъ, упоминавъ сучасныхъ загорѣлыхъ зельотѣвъ, щобы нетолеранцією религіиною не губили державы, але голосъ его не зрѣвноваживъ тайныхъ подшентѣвъ Льюбодѣвъ, котры вноили въ Жигмонта се хибне пересвѣдченье, що

Польша ажъ тогда стане сильною, коли вся буде пѣльбонново зуниформована.

Але не сама Польша досвѣдила на собѣ безхосеинѣсть и пагубный наслѣдки системы унификаціиной въ правленю. Въ рѣжныхъ вѣкахъ рѣжнй державы европейскй, придержуячесь ей, зазнавали подобнои судьбы. Досыть пригадати тутъ сумну долю всесвѣтної державы римской, Кароля Великого, Испаніи въ часахъ по Филиппъ II., Франціи подчасъ военъ Гугенотскихъ, Англии за панованя Стуртѣвъ и Кромвеля, Нѣмечины за Фердинанда II., Австрии за Юсифа II. Всюды была тенденція унификавати народы въ одноцѣлну, униформну масу подъ взглядомъ національнымъ, сусильнымъ або религіинымъ, — але результатомъ сей работы была всюды война кровава, завзята, фанатична, ослабленье, немѣчь або и паденье!

Програма унификаціи Руси съ Польщею, котру подае п. графъ яко одинокое средство до реставраціи dawniej świetności, показується проте не конче такъ дуже ѣтповѣднымъ и ведучимъ до цѣли средствомъ. Противно, если унификація, практикована въ рѣжныхъ державахъ европейскихъ, мала якъ-разъ противный наслѣдки, то повиненъ бувъ п. графъ Адальбертъ яко рупицованый политикъ, стати mądrzejszym po szkodzie. Experientia doctus повиненъ бувъ п. графъ розглянутись за иншимъ флюидомъ реституціинымъ для своихъ идеѣвъ, а програму унификаціи, яко зружїту, испратити а навѣтъ шкодному обрѣту, повѣстити на колѣнокъ. — Та-жь въ нынѣшнихъ часахъ люди и народы горнута въ иншій: гуманній, свободній прапоры и если въ души п. графа не скристаллизувалась доси либеральнѣйша програма реставраціиная, — то мѣгъ ѣтъ бодай повторити такъ часто голошену у насъ фразу: Wolni z wolnymi, równi z równymi. П. графъ не зробивъ сего, ѣторпавъ традиціиные лихы, котре згубило его ѣтчину и прибравши те зло въ шумий, реторичий перцѣ, — сокрушивъ копіе въ его оборонѣ.

Загальный збѣръ

ѣтпоручникѣвъ фонда вдовичо-сиротинского.

(Конць.)

На вступѣ до спеціальной розправы ѣтчитано перше внесенне комисіи администраціиной що до удѣленя „Общому рѣльничо-кредитовому Заведеню“ мораторіи (до 1 грудня) и ѣтобрания въ ѣтгамъ вдовичихъ грошей.

Ту заявивъ дръ Пелешъ, що се внесенне есть надто вагальне; пѣсля него мала-ѣтъ управляюча комисіа орѣкати, чи санація банку наступила, чи нѣ; дальше не есть сказано, чи комисіа має въ судовѣй дорѣвъ по всѣмъ параграфамъ поступити, чи має приступити лишь до ликвидаціи, чи такъ же и до конкурсу. Внесенне товъ вкладае на управляючу комисію болъше рѣшеня, якъ на вагальный збѣръ. Однакѣжь справа завадто важна, щобы комисіа могла брати за ню ѣтвѣчальность на себе; для того жадае положительныхъ рѣшень, котры-ѣтъ комисіа б-въ всякихъ ровправъ лишь выповнила. — О. Сѣчинскій признавъ, що замѣты дра Пелеша суть справедливы, если не маевя ввести комисію въ пракре положенье, якъ поступати мая. Ѣтъ для того ставитъ болъше рѣшуче внесенне: *Загальный збѣръ удѣляе рѣльничо-кредитовому Заведеню мораторію до 1 грудня с. р. обовязуе комисію, щобы по уплыть того часу выповтла все грошѣ, утѣщеніи на книжочкахъ щадничихъ, а хотий бы се потягнуло за собою и ликвидацію Заведеня.* — До сего внесеня приступавъ и референтъ комисіи, о. Таячевичъ.

О. Гойданъ годится съ тымъ, щобы вѣтъ грошѣвъ въ руского банку ѣтобрати, але предлагае продовжити мораторію до 1 сѣчня вѣдно съ другими вѣрителями. — Дръ Пелешъ звертае увагу ѣтпоручникѣвъ на тов,

що по новѣмъ роцѣ не буде грошей на запомоги вдовицамъ и сиротамъ, и вызывае вагальный збѣръ, щобы и на се рѣфлектувавъ. — О. Костецкій позирае внесенне о. Гойдана що до продовженя мораторіи; дальше мовить, щобы грошѣ въ банку поволы, частями выматати, бо выплата всѣхъ грошей наравъ могла-бы банкъ повалити, хотий-бы вже и нахѣдився на дорѣвъ до санаціи. — Въ томъ самѣмъ дусѣ промовлявъ и дръ Павенцкій. Ѣтъ заявивъ, що станъ банку есть нынѣ такъ добрый, що банкъ о ликвидаціи и не думаетъ; однакѣжь коротка мораторія и выплаченье такъ великой сумы одному вѣрителю могли-бы банкъ зновъ захитати, а навѣтъ до конкурсу привести. Ѣтъ увѣрявъ всѣхъ, що есть щирымъ другомъ вдовичого фонда, дѣлавъ много для него, ходивъ на засѣдана управляючої комисіи (голосъ въ президіальной стороны: „тай только всего!“), и бажавъ-бы, щобы фондъ найменшой шкоды не понѣсъ. О. Сѣчинскому ходитъ лишь о ратованье 85 000 зр., вложеныхъ на книжочкахъ щадничихъ, а ѣтъ хотѣвъ-бы выратувати и 75 000 зр. коренного фонда, котры при паденю банку пропали-бы. Впрочѣмъ паденье банку було-бы ѣтъ шкодою такъ же для народного дѣла, а сего зѣбраны певно не желали-бы. — Продовженье мораторіи побиравъ и о. Ленкавскій, додаючи, щобы грошѣ въ банкъ въ протягу одного року.

Противъ тымъ осевдникамъ выступивъ п. графъ о. Сѣчинскій. Ѣтъ мовивъ, що банкѣвъ даевя вправдѣ мораторія лишь до 1 грудня, однакѣжь на удержанье грошей треба по ихъ выповѣдженю чекати ще мѣсяць (при болъшихъ суммахъ довше. Ред.), ѣтъ фактично выйде мораторія до 1 сѣчня. Що до внесеня, щобы всѣхъ грошей наравъ не ѣтбирати, ѣтповѣдае, що ѣтпоручники зѣхалися на тов, щобы ратувати загроженный фондъ, а для ратованя фонда есть послѣхъ доконечный. Если-бы була певность, що банкъ устоится, то можна-бы ще на часткове выниманье грошей вѣгодитись, але такой певности тутъ цѣкомъ нема, — противно, все промовляе за тымъ, що банкъ упаде. Если-жь въ виду того мы пристали-ѣтъ на часткове и повдальне выниманье нашихъ грошей, то могло-бы легко статися, що грошѣ одержаный банкомъ на санацію пойдли-ѣтъ на иншихъ вѣрителѣвъ, котры мораторіи не подписали, а для нашихъ сирѣтъ не осталось бы при евентуальной ликвидаціи або конкурсе банку нѣчого. — О. Таячевичъ противився такъ же довшѣй мораторіи, мовлячи, що для банку руского маевя вже досыть вглядѣвъ; если-бы то не банкъ рускій, мы були-бы вже давно приступили до ликвидаціи. — О. Гудикъ додавъ, що збѣръ поступавъ ще дуже оглядно съ банкомъ. Ѣтъ насъ домагаються довѣрїа люди, котры на довѣрїа не заслужють. Досыть вже буде того довѣрїа! Мы и такъ маємо на совѣсти, если доси поступали съ банкомъ такъ вглядно. Я всѣмъ рѣшучо за короткою мораторією и за скорымъ ѣтобраньемъ грошей, щобы грошѣ не пропали.

Пѣсля того поддавъ дръ Пелешъ внесенне о. Сѣчинского подъ голосованье. Внесенне товъ принято 27 голосами противъ 10, котры были або за довшю мораторією або за частнымъ ѣтобраньемъ грошей.

По сѣмъ прийшло подъ дискусію другое внесенне комисіи администраціиной: щобы справу асекурованя церковъ и будынкѣвъ парохіальныхъ теперь не рѣшати, но выбрати комитетъ въ 3 членѣвъ, котрый бы тою справою занялся и ви слѣдуючому зборѣ ѣтпоручникѣвъ представивъ. Дискусія була вже менше интересною, бо по рѣшеню первого внесеня можна було предвиджувати и результатъ другого внесеня.

О. Костецкій выступивъ за конечнымъ рѣшеньемъ тои справы, а именно за сполученьемъ съ „Аціендою“, щобы тымъ спо-

собомъ прийти въ помѣчь банкѣвъ и ратувати вложенъ грошѣ фонда. — Такъ само промовлявъ о. Ник. Огоновскій, щобы справу варавъ рѣшити. Ѣтъ мовивъ, що ту може быти выбѣръ лишь межы „Аціендою“ и „Славією“; „Товариству Краковскому“ повиний мы быти въ засады противный, бо оно має характеръ политичный и готово въ данѣй хвили свои и нашъ капиталы ужити на реставраціиной цѣли. — О. Чемеринскій подносивъ, що справа тая буде мати свои трудности, що-ѣтъ о нѣй такъ скоро рѣшати. Если-ѣтъ асекурованье церковъ и будынкѣвъ парохіальныхъ залежало лишь ѣтъ священникѣвъ, — то могли-бы мы въ сѣмъ дѣлѣ и варавъ щось ухвалити; однакѣжь се залежитъ ѣтъ комитетѣвъ церковныхъ, до котрыхъ входятъ такъ же сельяне и представителѣ двѣрѣвъ. Правда, що въ многихъ комитетѣвахъ воля священника, въ котромъ товариствѣ асекурувати церковъ, буде мѣрѣоданною; але много то мѣсяць буде такихъ, де представителѣ двѣрѣвъ освѣдчатся за иншимъ товариствомъ и перетагнутъ на свою сторону сельянъ. Для того було-ѣтъ лѣьше — не рѣшати ще о той справѣ, но попередно на соборчикѣвахъ деканальныхъ добре ви обговорити. — О. Сѣчинскій выказавъ ще другы трудности, якы рѣшеню тои справы стоить въ дорѣвъ, и вносивъ, щобы чекати на санкціонованье дотычнумъ уставы обговорити ви въ комитетѣвахъ парохіальныхъ на соборчикѣвахъ, а тамъ выдѣвъ на особномъ зборѣ ѣтпоручникѣвъ справу ту рѣшати.

По скѣнченю дискусіи принято внесенне комисіи великою болъшостою голосѣвъ, а дальше выбрано до комитету асекураціиного: дра Александра Огоновского, дра Литынского и о. Ал. Стефановича.

Два внесеня комисіи администраціиной що до выбору делегата до комитету ликвидаціиного и що до наганы для давнѣйшихъ управителѣвъ фонда не прийшли подъ дискусію, — тому и не запала въ нихъ нѣяка ухвала.

При кнѣци засѣдана объявивъ о. Костецкій, що съ запавшими ухвалами не годится и для того въ управляючої комисіи выступавъ. Деякы голоса овзвались, щобы оставъ въ комисіи до слѣдуючого вагального збору, однакѣжь о. Костецкій зѣставъ при своей рѣвизнаціи.

На сѣмъ закончилися нарады. Дръ Пелешъ закрываючи засѣданье, промовивъ ще теплыми словами до ѣтпоручникѣвъ, подѣвъ ихъ ревнѣсть, съ якою въ комисіяхъ и на засѣданяхъ займалися тяжкою справою фонда, а выравивши надѣю, що Богъ увѣнчае ихъ труды хорошимъ успѣхомъ, подѣвъ многолѣтство папѣ, цѣсаревя и епископу Сильвестрови.

Тѣ слова дра Пелеша якъ и цѣле веденье вагального збору, въ котрого пробывалося живе заинтересованье судьбою фонда, зрѣбли на ѣтпоручникахъ ѣтраднѣ впечатлѣвнѣе. Для того повставъ о. Ник. Огоновскій и въ словахъ плывучихъ въ сердца вложивъ дру Пелешу именовъ всѣхъ ѣтпоручникѣвъ щирю подяку, що такъ ревно занимается справою вдовичого фонда, що только трудѣвъ понѣсъ уже задыя него яко преѣдѣтель управляючої комисіи и вагального збору и выразивъ горячу вдячнѣсть и бажанье дѣвези, щобы Богъ доаволилъ ему много лѣтъ проводить справамъ нашей церкви и клира. Одушевленное „многая лѣта“ дру Пелешу закончило зборѣ.

При мѣтка. При кнѣци збору, коли о. Костецкій заявивъ, що вытупае въ комисію, прийшло мѣжь нимъ и о. Сѣчинскимъ до конфлику. Мы не згадували-бы о сѣмъ (бо оно и не варто згадки), але поводуе насъ до того надто сторониче предтавление справы черезъ „Новый Пролокъ“, котрый цѣлу вину спихае на о. Сѣчинского. Мы въ нашѣй часописи заступали все за оаду, щобы волякы справы трактувалися съ якъ наибольшою умѣренностю, бо лишь тогда можна и при рѣжныхъ поглядахъ дойти до якогось порозумѣня, — зъ тои причины мы такъ же не годимося съ надто горячковымъ выступленьемъ о.

Свѣтлинского противъ о. Костецкому. Однакожъ въ другой сторонѣ можно ожидать, что велика часть вѣнн лежитъ и на о. Костецкомъ. Гадаемо, что если о. Костецкій приймѣтъ въ маю с. р. выборъ до управленческой комисіи вдовичего фонда, то было его должностно передо всѣмъ заступати интересы того фонда; въ случаю же, если се не годилося съ его переконаньемъ личнымъ або національнымъ, вѣдло ему было до комисіи не вступати, тымъ больше, что это священный діецеіи переміюнок. Однакожъ о. Костецкій вступивъ въ комисію и заступавъ якъ въ комисіи такъ и на загалномъ зборѣ больше интересомъ банку, якъ вдовичего фонда. Не досить того; на загалномъ зборѣ подійшовъ о. К. пару развѣвъ, що трактує дѣла безсторонно, що не естъ въ рускомъ банку интересованымъ, а тымчасомъ было се многимъ отпоручникамъ звѣтне, що о. К. довгий часъ передъ загалнымъ зборомъ и въ часъ збору бувъ членомъ управляющаго совѣта банку, а доперва по зборѣ переставъ нимъ бути. Таке становиско о. Костецкого вызвало межю многими отпоручниками глибоке невдоволеніе, такъ що на часті бесѣды о. Костецкого мало хто знававъ. Коли-жъ після всего того о. Костецкій при своей резигнаціи заявивъ ще, що резигнує и дятого, чтобы своимъ противникомъ (розумѣая: заступавшимъ интересы священнича) не отнимати поводу до радости, а при томъ (умысно чи не хотячи) указавъ рукою на о. Свѣтлинского, головного речника тыхъ интересовъ, — то буде бодай по части звинене обуреніе о. Свѣтлинского, що (при его горячомъ темпераметрѣ) вырвало ему острую отповѣдь о. Костецкому, котра збранныхъ въ загалѣ вразити мусѣла неприятно.

„Спростованье“ того, что вже нѣколи иправымъ не буде.

Прикра то дуже рѣчь, коли чоловікъ ниже поставленый має простувати слова высоко поставленого, заслуженого и высоко поважаемого мужа, якимъ естъ безъ сумнѣву бувшій архипресвитеръ о. Малиновскій. Але, коли сей высоко достойный мужъ въ своемъ „Спростованьи“ умѣщенымъ въ ч. 123 „Дѣла“ отвѣтальность за вложеніе 75.000 ар. въ вдовичо-сиротского фонда до „Общого рѣльничо-кредитного заведенія“ зналомъ на деканальныхъ отпоручниковъ*). — то подписанный, бывши черезъ довгий часъ участникомъ воору тыхъ же отпоручниковъ, чувся обовязаннымъ — бо дай отъ сего вакиду отпоручниковъ заслони. Бо що и безъ того велика часть провинны за утрату сиротского гроша тяжить на отпоручникахъ, — се покажеса въ дальшого историчного выводу (на сколько можна знати) относинъ вдовичо-сиротского фонда до „Общого рѣльничо-кредитного заведенія“.

Треба зачати аб ото. Передъ самымъ крахомъ въ роцѣ 1873, коли то наплодилося банкотвъ, якъ грибовъ по дощеві, погадали деяки пророчны користолюбци, що и Русины потрафлять швидко миліонѣвъ доварити, — найшли шарыхъ патриотѣвъ, що увидѣли въ томъ користь и славу народа, а въ другой стороны ратунокъ сельского люду, и — ставъ маш банк! Правительство жадало 150.000 ар. капіталу вкладного. Знайшлися швидко паперы безъ вальору збанкротованныхъ заведенъ, — але правительство такой гипотекы не прийало... Тогда звернено очи на нашъ вдовичо-сиротскій фондъ, де лежало въ добрыхъ паперахъ 75.000 ар. — и ихъ ваято.

Хто давъ тіа грошѣ? — То вже тяжко севѣ сказати. Але если вдовичо-сиротскій фондъ остававъ подѣ протекцію Впреосв. митрополита, а Впреп. о. Малиновскій верховновъ въ справахъ духовенства и безъ его вѣдомости и волѣ нѣхто иншій не отважился комо сумою розпоряджати, — то певно не отпоручники дали тіа грошѣ.

Статутъ вдовичо-сиротского фонда поставяє, що лишь въ наглыхъ случаяхъ комети або утраты сама комисіа вправдѣ рѣше, але якъ найскорше относится до ухвалы оу отпоручниковъ. Такъ и сталося. Въ дни цвѣтна 1874 року скликано отпоручниковъ и предложено до санкціи вложеніе тыхъ 75.000 ар. на кавцію для „Общого рѣльничо-кредитного заведенія“. Отпоручники, наученіи выкладомъ такъ свѣжого краху, а достерѣженіи и иншу неправильность въ скороненіи новыхъ паперѣвъ, ухвалили односторонне: кимъ банкъ новый укредитуеса — не-и тымчасомъ зверне фондови са-вѣдло забрані грошѣ.

*) Таке вже практиковалося за неприятомъ при б. касирѣ Яворовскімъ. Въ касѣ вдовичо-сиротского фонда находится картка, писана оу Впр. о. Малиновского, а чятана на зборѣ отпоручниковъ въ роцѣ 1879, въ котрой вся вина неприятомъ звалена на деканальныхъ отпоручниковъ (!). I. З.

На тоє сказано отпоручникамъ: що тыхъ грошей не отберутъ, — бо вже богато розвѣдѣно на основаніе банку (25.000 ар.); що якъ истиснутъ на отданіе ихъ, то банкъ не зможе истисувати — встудѣ гридерамъ и цѣлому народови; що въ такімъ случаю и концесія вже лишна, — можуть ви отступити въ вдовичо-сиротскому фондови, нехай днѣ самѣ веде банкъ.

Отпоручники заявили, що и се може бути, — лишь впередъ анкета нехай выроумѣсею справу, выговоритъ плянь администраціи такого банку, выкаже користи зъ него и результатъ удѣлитъ всему духовенству, котрого отпоручники зберутся зновъ по трехъ мѣсяцахъ и укнчати дѣло.

Але анкета не выготовила нѣякого плану, — тожъ и епархияле духовенство нѣякъ не повѣдомлено — нѣчого не урадило, лишь Впр. о. Малиновскій скликавъ курендою въ мѣсяци липню деканальныхъ отпоручниковъ въ подвійномъ числѣ, чтобы:

- 1) отбирали банкъ на фондъ вдовичо-сиротскій;
- 2) чтобы урадили, о сколько має бути побольшена конгруа каждому душпаствереви (! — шось подобно практиковано и сего року въ мѣсяци Свѣянко...).

Всѣ прибывшій отпоручники заявили свою гадку, що будуть наставати на переднѣйшу ухвалу, „чтобы намъ звернено квоту самовладно забрану зъ фонда вдовичо-сиротского“. И дѣйстно, на зборѣ выявила дуже маленька оппозиція: „що односторонне повзата ухвала передного збору не може бути зломана; що не маючи нѣякого инструкции отъ духовенства анѣ выясненія отъ анкеты — не можемо братися до банку“.

Годѣ! На такъ слабонку оппозицію вже готова рада. Сердечны отпоручники, походивши по коритаряхъ крылопанскихъ, похилили головы: „Дарма, — кажуть, — нѣчого не вдѣємо! Грошей нема вже... Банкъ робити на утѣху вороговѣ?... Треба лѣйти дальше въ болото...“

Выступивъ одинъ мужъ, впрочѣмъ всякой чести достоинный, ирилично уведеный и заявивъ, що „въ парламентахъ не рѣшовае, що слѣдуюча сесія касує тоє, що переднѣйша ухвалила, — а отпоручники мають повномочіе въ имени духовенства всяке рѣшати“.

На сей голосъ отнѣмѣла и оппозиція. Було тамъ и такихъ много, що одушевленіи ухваленными тысячами побольшеной конгруи — легко собѣ брали справу сиротского гроша... Чи легко вложити другій такой капиталъ?...

По сѣмъ предложено до именного голосования пытанье: „чи полишити при банку на дальше тыхъ 75.000 ар.“ — и всѣ отпоручники, що въ мѣсяци цвѣтна не велѣли — теперь, съ выняткомъ шѣтѣхъ, призолили.

Але все таки хто болше виноватый: чи той, що давъ грошѣ, чи той, що не отобравъ?

Такъ подружено голодный банкъ съ вдовичо-сиротскимъ фондомъ и выбрано сѣмъ лицъ духовныхъ зъ обохъ епархій до управляющаго совѣта. А якъ справилось тамъ се подружье, что оно придало для вдѣвъ и сирѣтъ? Бачимо.

Нехай нѣхто не гадає, что я обвиняю Впр. о. Малиновского о алу волю; зъ сей стороны нѣхто ему чести не оскорбитъ. Одно лишь ему можна закинути, что бувъ недосвѣданный финансист*), — а его добродушность выкористали скрытѣ, користолюбныи люде, що вже неравъ его, а черезъ него може и когось другого на фалшивы стежки наvertsали...

Все, что я повыше написавъ, подтверждать Всеч. отпоручники деканальны, що участвовали на зборахъ, и дятого могу совѣстно подписатися:

*Иосифъ Залковскій,
парохъ зъ Лопанки.*

*) Тугость финансову Впр. о. Малиновского скритиковавъ остро патриотъ безъ замазъ бл. п. о. Рожанскій въ Перегньюску передъ Впреосв. митрополитомъ Иосифомъ въ роцѣ 1877. А если бы кому за прикрытии здавалися его слова, то нехай проститъ ему, зважавши, що значный грѣш его, о голѣдѣ и нуждѣ для своихъ шестеро дробныхъ дѣтей прибраный, умѣщенный нынѣ въ „Общомъ рѣльничо-кред. заведеніи“. — I. З.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Регуляція валюты). Въ одномъ зъ попереднихъ чиселъ „Дѣла“ донесли мы за вѣденьскими газетами, що австрійскій министеръ скарбу др

Дунаевскій намѣряє общюю съ угорскимъ министеромъ скарбу розпочати акцію въ цѣли урегуляція валюты. Газеты, що стоятъ близко кружковъ банкирскихъ, интересованныхъ безосередною справою, зачали дальше завѣрати, що пертракція межю обома правительствомъ знаходится на наилучшій дорогѣ, та що незабавомъ дождемося позитивныхъ результатовъ сей финансовою акціи. — Не знати, чи добре були poinformованы органы вѣденьскихъ капиталистовъ, но естъ фактъ, що толки о регуляціи валюты не лишилися безъ впливу на вѣдѣнскую биржу, котрой справозаданя подносятъ нечуване оживленіе и давно небувалый рухъ, а хто знає, якъ вѣдно биржа отчуваетъ волкѣй досагѣйшій финансовый фактъ, той мусѣвъ увѣритися, що справа валюты войде въ наилучшій будущности, с. е. ше сего року въ програму финансовою працѣ правительства. — Найновѣйшій вѣдомости о станѣ сей акціи перечать однакожъ давнѣйшій донесеня. Угорска права завѣряє именно въ одинъ голосъ, що инициатива дра Дунаевского отрѣдилася съ опоромъ угорского правительства, котре нынѣшню добу уважаетъ до сего зовѣмъ невластивою и откладає проектъ регуляціи валюты до реченця отновленія финансовою угоды межю Австрією и Угорщиною, що, якъ звѣстно, послѣде доперва въ р. 1888. Правительство угорске звертає именно увагу на се, що реституція и змѣна валюты може повлѣяти на финансову угоду и естъ той гадки, що не можна одною справою безъ другой отдѣльно рѣшати. — Цѣкава рѣчь, що сими днями завѣрявъ цѣсаръ дра Дунаевского до Пешту; чи не стоятъ се въ звязи съ дѣломъ регуляціи валюты?

(Комисіи обохъ делегаций) працують съ невычужнымъ покваломъ, бажаючи якъ найскорше приготовити цѣльній матеріалъ для пленарныхъ засѣданъ. Въ сферахъ добре poinformованныхъ увѣряють, що делегация закончатъ свои працѣ найпознѣйше 17 або 18 сего мѣсяца, а якъ „Polit. Correspondenz“ думає, не выключене и се, що делегация вже 15 листопада будутъ закрыты. О сколько можна вносить зъ дотепершного перебѣгу працѣ комисійныхъ, не объявляется въ рѣшеняхъ обохъ делегаций важной рѣшницѣ, въ виду чого отпадає сымъ разомъ потреба скомплектованой вымѣны нунціѣвъ або общаго голосованія. Правительство думало зъ початку, що працѣ делегаций отрѣвають дальше и дятого назначено реченице окликаня рады державной на 4 н. о. грудня, въ виду того однакожъ, що працѣ делегаций скоро постунають, думає „Polit. Corr.“, що реченице окликаня рады державной буде змодифицированый. — Въ угорской комисіи войсковой рѣшено надвычайный выдатки, предлимиваный министеромъ войны, при чѣмъ вывзалася довша дискусія надъ рубр. „Кощты укрьплѣня Кракова и Перемишля“. Вказували именно на се, що призволений первѣтно на тую цѣль предлимиваръ значно перестулено, а при коштахъ будовы крѣпости въ Краковѣ критиковано се, що дороги, ведучи до будующихъ-ся крѣпостей, удержуваны военнымъ скарбомъ, коли тагаръ сей повиненъ спадати на край, взглядо громаду. — Австрійска комисіа бюджетова радяла дня 7 и 8 н. с. листопада надъ ordinatum (звычайными выдатками и доходами) бюджету. При той случайности зложивъ министеръ войны свои выясненія въ дѣлѣ реорганизации артилеріи, котрой цѣлю естъ забезпеченіе скорой мобилизации. Министеръ доказувавъ, что въ виду великихъ масть кавалеріи, якими розпоряджуютъ другій державы, австрійска кавалерія не могла бы сповнити своей задачѣ, коли бы не була скрѣпле на артилерію, а вже тая сама обставина говоритъ достаточно за потребою реорганизации артилеріи. — Въ дѣлѣ приросту лѣкарскихъ силъ войсковыхъ, заявивъ министеръ, что надѣя, яку мало правительство въ заведеніи загалной службы военной завела и что не зарадили недостаткови лѣкарѣвъ войсковыхъ также стипендіи, а однокимъ средствомъ зарядженя злу, була бы реституція медицинной академіи войсковой т. зв. „Josephinum“. На основѣ працѣ приготавливающихъ, переведенныхъ лѣкарскими знаменитостями, прійшовъ министеръ до заключенія, что заснованіе такой академіи въ Вѣднѣ стояло бы шо-року 200.000 ар. — Министеръ представивъ дальше некористный выклады що до авансу войсковыхъ лѣкарѣвъ и говоривъ горячо за побольшеніемъ на тую цѣль выдатковъ въ сумѣ 70.000 ар. — Що до етату пенсійного сконотатувавъ министеръ, що нѣяка надвышка въ выдаткахъ не репрезентує нового заданя на слѣдуючій рокѣ, лишь тепершныи предлимиваръ, уложеный точно після выказу стану службы зъ дня 1 цвѣтня, коли давнѣйшими роками роблено значной редукція, такъ что опѣла треба было переступати бюджетъ. Отъ теперь администрація военная буде выстерѣгатися такихъ переступленъ бюджету. — Делегатъ Дятуръ поиправъ потребу реорганизации артилеріи статистичными цифрами о станѣ артилеріи въ Нѣмеччанѣ, Франціи и Россіи и жалѣвъ, что правительство покынуло на разѣ гадку реституція Josephinum. — Делег. Беръ вытася министра, чи переобразование артилеріи буде тревале и выразивъ пересвѣдченіе, что реституція Josephinum лишь втоды отнесла бы пожаданой користи, коли бы зрѣвано войсковыхъ лѣкарѣвъ съ офицерами и коли-бъ при перенесеніи лѣкарѣвъ постуновано больше оглядно. — Дел. Гиполати говорилъ о прикрѣмъ положеніи низшихъ лѣкарѣвъ войсковыхъ и выѣвъ отповѣдану резолюцію. Що до Josephinum и етату пенсійного забирала ще голосъ делегаты: Беззачный и Рабъ. — Отповѣдаючи на ой бесѣды, министеръ заявивъ, что Josephinum на разѣ дятого не можна реактивувати, что після поглядѣвъ угорского правительства, до сего треба

особного закона. Въ дѣлѣ змодифицированія войсковыхъ лѣкарѣвъ, министеръ вывзавъ изъ отступити лишь въ дорогѣ законодательной. — Въ виду этого заявленія вывзъ Гиполати свою резолюцію отъ министеръ на интерпелляціи завынъ министру кадегую у Львовѣ делег. Гаузера, що настаупила загална редукція кадегоскихъ штатѣна у Львовѣ не было для нея отповѣданого штатѣна. — Комисіа приняла безъ отповѣданого штатѣна заграничныхъ угорскихъ комисіи для отравѣ дръ Фалькѣ поставивъ до министра гр. Кальноскія делегация австрійской что до отнѣшенъ комисіи министеръ покыкувалъ на тронувъ себя и на комисію на заявленія Тиссои въ парламентѣ, якъ та. Значеніе зѣзду монарховъ лежить въ томъ, что монархи порозумѣлиши что до позитива мира, отновляющагося на тепершнихъ правыхъ отношеній. — На запытаніе дел. Чернатоніого по поводу угорской тронувъ себя, будто-бы якъ зажаленія, на запытаніе же дел. Сиддигіотскія дефинивный и вымѣренный противъ пенныхъ протестѣвъ, чи обймає всѣ случаи, заявленія министру, что въ интересѣ монархія не може на се нарки угорской делегации, комендантъ маршаръ вывзавъ широко бюджетъ морской силы и згодилася на реорганизацию и рѣшила колыа та.

(Зъ комисіи оцадности.) Зъ помѣжъ слабо-особливо два проекты. Першій зъ нихъ предлачає и звинене колыканяцяти зде ервенкованыхъ гимназій и другихъ заведенъ науковыхъ, удержуванныхъ коштами державы; другій же отнеситя до справы пенсіонованія урядниковъ. — Комисіа предлачає именно звинене етату пенсіонийного и приоруцає на томъ же заснованіи фонду датковъ урядниковъ т. зв. интеркаларій и другихъ такъ.

ЗАГРАНИЦЯ.

Кн. Бисмаркъ а соціалысты. Соціалысты нѣмецкій признавалъ по всей имѣренности отограти въ тепершномъ парламентѣ важну ролю. Сего, выдко бажаетъ самъ князь Бисмаркъ. Мы нѣмецкого, якъ онъ выказавъ недавно, коли то рознеслась буда вѣсть, что соціалысты выстунають при выборахъ съ цѣлою энергією и что побѣда ихъ выведы певна. Кн. Бисмаркъ оказавъ ваги, и що горше було-бы, накопи-бъ побѣдилъ канцлера оутъ достаточно характеристичнай, то тымъ больше характеротичнымъ естъ, что националь либералы въ Вроцлавѣ дѣстали тайный приказъ голосувати на соціалысту. Ще больше муситъ кождого здивувати постунованіе берлинской полиціи супротивъ соціалыстовъ. Мишушого вторника отбувався именно въ Берлинѣ зборъ работниковъ. Звѣстно, съ якою безвзглядносто постунала ще до недавня берлинская полиція противъ работниковъ на всякихъ зборахъ; ту саму безвзглядность проявила она и въ второкъ на зборѣ работниковъ, що зборалосъ булы въ цѣли наряды надъ новыми выборами. Присутный на сѣмъ зборѣ комисаръ полиціи закрывъ зборъ и работники мусѣли роздѣтися не урадивши нѣчого. На другій день рано зникъ ще предѣдатель збору, Кребстъ, мѣгъ внести жалобу противъ постунованія комисаря, явивоу у него умынный ордонансъ зъ полиціи и вручивъ ему письмо президента берлинской полиціи, Мадає, въ котромъ сей заявляє Кребсови, что постунованіе комисаря на зборѣ було зовѣмъ противуваконне и что бѣтъ (Мадає) сожалѣе надъ оимъ немилымъ фактомъ. Случай сей такъ скорого перепрошена полиція и безъ попереднѣйшій жалобы оторонны покрьдженной, естъ однокій въ своемъ родѣ и выкикавъ въ Берлинѣ велике здивованіе. Всѣ доуускають, что полиція берлинская дѣстала такожъ приказъ поступати теперь инакше супротивъ соціалыстовъ. Зъ наведеныхъ фактовъ видно, что кн. Бисмаркъ змѣнивъ свою тактику супротивъ соціалыстовъ. Чи бѣтъ однако-жъ постановитъ гти на якійсь частъ соціалыстамъ подѣ ладъ въ виду ихъ збольшеной силы, чи хоче ихъ такъ приновыхъ ще выборахъ якъ и познѣйше въ парламентѣ ужити противъ вольнодумныхъ, трудно же теперь отгадати а то тымъ больше, что анѣ вольнодумныи не будутъ въ парламентѣ такъ оильно репрезентованы, чтобы кн. Бисмаркъ навѣ ихъ аже обавлятися, анѣ также и соціалысты не отнесли ще доси жадной абсолютной побѣды. То лишь здаєся бути певнымъ, что кн. Бисмаркъ почавъ знову кокетувати съ соціалыстами. Кто однакожъ кого має въ рукахъ: чи кн. Бисмаркъ соціалысты чи — якъ оказавъ Либкехтъ — соціалысты кн. Бисмарка, наиблизша будущаю показе.

Россія. Россійское министерство просвѣтѣ подаетъ въ своемъ бюджетѣ 20,506,603 рубл. выдатковъ а 2,333,932 рубл. доходу. Найбольша часть выдатковъ зъ загалной сумы бо 6,084,534 рубл. принаде на гимназій, прогимназій и другі средней школы; удержаніе университетѣвъ коштує 3,068,456 рубл.; школы реальны 1,189,099 рубл.; школы народны 1,721,362 рубл.; школы

городскій и уѣзднй (повѣтовй) 1,539,308 руб.; семинаріи учительскіи и школы при нихъ 1,260,822 руб. — Пѣсла урядового обчисленія має бути вѣдѣть православныхъ священникѣвъ 93,866. Пѣсла оголошенъ св. синоду православного має бути заведемо православна архієпископство въ Санъ-Франциско. Православнй синоіи въ Пекинѣ, Японіи и Герузалімѣ, якъ такожъ и духовна семинарія въ Черногорѣ будуть дальше получати заповоги. Для Академіи духовныхъ въ Кіевѣ, Каваніи, Петербурѣ и Москвѣ визначивъ св. синодъ на 1885 р. 1,507,000 руб. на духовнй бібліотеки и шпиталѣ а 60,000 рубл. для „найбільшйшихъ служителейъ церкви“. Въ Рязѣ, Варѣ, Празѣ, Нициѣ и Падвѣ маюгъ бути построянй православнй церкви. — Министерството маринарки думає на олдѣуючій рѣкъ значно окрѣпити флоту черезъ построяеніе многихъ новыхъ оудентъ, виготовленіе механизмовъ корабельныхъ и котловъ паровыхъ. — Реакція въ Россіи змагася чимъ разъ сильнѣйше, а газети хочъ трохи либеральнй отаятъ пѣдѣ строгимъ надзоромъ цензуры и можуть бути кожного часу заказанй. Такъ доносятъ теперь зъ Москвы, що „Русск. Кур.“ Ланина має бути по приказу министерства закритий по поводу своего либерального надрамку. Петербургскіи газети получили сими днями наказъ, що не вѣдно имъ оголошувати нѣдкихъ именованъ въ вышнихъ кругахъ админістраційныхъ. — На розказъ царя ѳложено речаницѣ прійманія кїевскихъ студентѣвъ університетскихъ до войска ажъ до 1 сѣчня олдѣуючюго року. Та що будуть пріягнй до університету будуть могли службу войскову ѳложити на повнѣйше.

Пѣмеччина. Цѣсареві нѣмецкому зновъ дучилася пригода передъ кѣльмакма днями. Переходячи черезъ овою комнату потрутивъ о рѣкъ отола и упавъ на землю, при чѣмъ отовкъ собѣ правѣ рама, такъ що не може добре рукою двигати. Се сталося причиною, що старенькій цѣсаръ ѳтъ кѣльмакъ вже давнѣе не займаєся справами правительственными и не дає авдїенціи. Зъ той причиною не мѣгъ парискій пооланикъ кн. Гогенльорге, бути на авдїенціи у цѣсаря въ справѣ конференціи африканскихъ и конферувавъ лишь съ наслѣдникомъ престола. Конференція африканская мала зборитися вже 15 с. м.; здаєся однакъ, що се не наступитъ, бо работы вогуннй ще не зовѣдѣть поладженнй. Межи Берлиномъ а интересованнми кабинетами заграничними ѳтбуваєся въ сѣй справѣ жава вымѣна денешъ. — Парламентъ нѣмецкй не скорше буде ѳткрытый якъ 20 с. м., позаякъ має ще ѳтбутися 100 новыхъ выборовъ. Соціалнсты зискали при новыхъ выборахъ зновъ два мандаты, вымѣно въ Франкфуртѣ и Ельберфельдѣ. Новй выборы маюгъ тревати до 15 с. м.

Франція. Въ виду продовжающагося конфликту съ Хинами положеніе президента кабинета французского стаєся чимъ разъ прікрѣйше. Теперь вже починають и либеральнй газети нападати на Феррога, а шоввинистичнй плеэма называюгъ его нѣмецкимъ запродавцемъ. Здаєся однакъ, що справа съ Хинами буде скоро поладжена въ дорожѣ дипломатичной. Ферри заявивъ имено на засѣданн тожнйской комисіи зъ дня 6 с. м., що англійске правительство предложило Франціи свои услуги въ Тонкинѣ. Поголоска будто-бы ханьске правительство не пріяло посредничества Англии, єсть неправдливо, бо англійскій кабинетъ не робивъ ще въ Пекинѣ жадныхъ предложений. Въ параскихъ кружкахъ политичныхъ ходять такожъ поголоска, що французске правительство розпочало само переговоры съ Хинами. Тонкинская комисія визначила на 1885 р. кредитъ въ высѣтѣ 17 миліонѣвъ на удержаннѣ войска въ Тонкинѣ.

Норвегія. Въ Норвегіи приготавлиєся нова зміна въ правительствѣ. Штокгольмская газета „Dagbladet“ подає звѣстку, що шведскій наслѣдникъ престола має выѣхати въ сѣчно до Христїаніи на ѳткрытие штотингу и що ѳнъ при сѣй случайности буде именованнй вице-королемъ и головнокомандующимъ въ Норвегіи. Розумѣєся, що са звѣстка не конче пріятея выкликаєа враженнѣ въ Норвегіи; тамъ же добре памятаюгъ яка понеслася була реакція въ Норвегіи 1824 р., кола вице-королемъ Норвегіи именовано тогдашного наслѣдника престола Оскара. Король однакъ має право именовати вице-королемъ або наслѣдника престола, або его найстаршого сына.

Сполученй державы. ѳтъ двадцать и чотырець лѣтъ велася вже борба демократѣвъ и республиканцѣвъ въ Сполученныхъ Державахъ, ажъ дня 1 с. м. закончилася щасливо побѣдою демократѣвъ. Клевелянды зѣставъ выбранный президентомъ Сполученныхъ Державъ повнѣочлѣ Америка. Противникъ его республиканецъ Валенъ упавъ помимо того, що магнаты ѳтъ же лѣзвнцѣ зложили були великй сумы на агитацію при выборахъ и старалися воими силами, щобъ переперти своего кандидата. По выборѣ Клевелянды зананувала въ цѣломъ народѣ велика радѣсть. 40,000 жителѣвъ Нью-Йорку въ субботу по полудни дефалювали съ хоругвами и музикою передъ домомъ Клевелянда. Многй дома были торжественно украшенй. Говорятъ, що ѳтъ коли ще Нью-Йоркъ стоятъ, то такая оваціи ще въ пѣмъ не было. Выборѣ Клевелянда дає поруку, що вже разъ закончатся коррупціи, яка зананувала була ѳтъ дошого вже часу межи всеми державными урядниками безъ вынатуку. По обиятн Клевелянда президентуры можна сподѣватися великихъ змінивъ у воіхъ Сполученныхъ Державахъ.

НОВИНКИ.

— Перенесеннѣ мощей бл. п. Володимира Барвѣньского ѳтбудуєся, якъ мы вже звѣдали коротенько, въ субботу въ полудне. Уже ѳтъ 11 1/2 години почалѣсь численно сходатися и збѣднтяся на Лычакѣвскій кладовище почитателѣ и родина бл. п. Володимира и збиратися доокругъ дотеперѣшной могили, при котрой опочивала ѳконана домовина, только дробку надписана. Пѣсла постановѣ не-авнѣй будутъ небавомъ высланы до ц. к. наместника въ полудне, отже вже передъ 12-тою розпочалѣ оо. катахитъ дръ Лавцкй, В. Петрушевичъ, С. Тороньскй, Полянскй и Гробельскй ѳтираувъ нарастаєа надъ домовиною. По ѳтправѣ и вложено мощѣ съ старою домовиною въ нову — ентъ, дотеперѣшнй властитель Схѣдницѣ, прозложеннмъ черезъ брата Покѣйного, проф. Олександр Барвѣньского въ Тернополь, перенесено коандра Барвѣньского въ Тернополь, перенесено въ Христїаніи продавъ ихъ жидови Йосеви Шалики (калицѣ) родивнй Бачевскихъ и Лодынь-контрактъ мимо того, що деякй охочй купити скихъ. Тутъ зновъ ѳтиривало Всєч. духовенство христїане подавали цѣну о 20,000 большу. Одна-похороннй обрядѣ, грѣбъ замуровано, а членѣвъ — якъ доносятъ „Газ. Наг.“ — судъ надъ-славши до Всевошного горячу молитву за душуконтракту и возвавъ наслѣдникѣвъ, щобъ зробили великого Покѣйника, опустили кладовище. Па-контрактъ съ тымъ, що даюгъ больше.

— Чи то безъ цѣлы? Якъ доносятъ польскй газетѣ, до Львова має прібути сими днями ко-Францискоу Мальчинскій, епископъ зъ Алессіо въ Альбани, холмокой эмигрантъ и протекторъ въ Смартвѣхвостанцѣвъ. Еп. Мальчинскій пріѣхавъ читомъ тов. К. Д. о дуже важной этнографичной до Австрій нѣбы ѳтвѣдати свою сестру, п. Анну студія Олександра Бѣименко: „Про крестьяноку Крипякевичеву, влову по овященнику холмокой, жєнщину.“ — Са оповѣтка має служити разомъ замешкалу у Львовѣ, — але по дорожѣ до Львова за запрошеннѣ. Початокъ о год. 7 вечеромъ.

— Дополняючй выборы двоухъ членѣвъ рады повѣтвонй въ Стрыку зъ курій громадъ сельскихъ розписанй на 10 л. грудня с. р.

— Внесеннѣ пос. Романчука о заведеннѣ рускихъ школь, а взглядно сталыхъ рускихъ клясъ параллельныхъ въ школахъ народныхъ въ мѣстахъ и мѣбочкахъ и о заведеннѣ параллельныхъ клясъ въ середнихъ школахъ рускои Гал. чины — ѳт давъ на дняхъ Выдѣль краєвий Радѣ школьнѣй до близкого розсмотрѣннй и евентуального скодификованнй. Дня 8 л. с. м. выбрала краєва Рада школьна до сего дѣла комисію зъ чотыроухъ членѣвъ, до котрой увѣишовъ межи другими такожъ совѣтникъ о. В. Ильницькй. О сколько мы поинформованй, краєва Рада школьна предложитъ по-тому свою кодификацію до ѳдобреннй министерству просвѣты, а остаточно Выдѣль краєвий пріѣде съ готовымъ проектомъ до уставы передъ Соймъ краєвий. Дождаймо терпеливо...

— „Щоце рольничо кредитне заведеннѣ“ мало — якъ голосятъ люди стоячй близко него и якъ пишуть польскй та деякй нѣмецкй газетѣ, — одержати въ послѣднихъ дняхъ значнѣйшу грошеву суму на поратункѣ. Деякй газетѣ знаютъ навѣтъ оказати, що сума тая выноситъ 600,000 марокъ, депонованыхъ кимъсь въ одной берлинской фирмѣ. Коли ся вѣдомѣсть єсть правдива, то мы можемо только радуватися нею и зъ цѣлого сердца бажати, щобъ се выйшло на пожитокъ зарежоннымъ ин-ституціямъ, товариствамъ, фундамъ и множеству частныхъ лицъ нашоу убогѣи оусѣбности. Не знаючи, ѳтъ кого и на якихъ условіяхъ маѣ-бы банкъ одержати тую суму, — годѣ намъ вже нынѣ занягй становище супротивъ голошеной малой зміны ситуаціи и ѳрѣкати о положеннѣ банку. Дѣло чи ликвидации, чи санаціи банку — має бути порѣшено до 1 л. грудня с. р., бо до того часу даѣть зборѣ вѣрительнѣвъ тымчасову мораторію. ѳгъ людей управляющихъ банкомъ, котры однй можуть знати его правдивѣе теперѣшне положеннѣ, залежитъ — дуже зрѣло застановитися, чи при нынѣшнѣмъ станѣ санаціи буде можлива, чи може користнѣйше буде приступати до ликвидаци.

— Учителямъ IV-той клясы въ рускй мѣской школѣ має бути именованнй на мѣсто п. Старецкого молодшй учитель школы св. Анны, п. Должичкй. Справа ся буде поладжена на найближшѣмъ засѣданнѣ окружной рады школьной мѣста Львова.

— О. Ник. Сѣчинскй зъ Черниховець погорѣвъ на св. Дмитрія о 1 1/2 години по полудни. Огонь добувся зъ пѣдѣ стрѣхи ѳтъ поля и бувъ очевидно подложоннй.

— О. Вас. Чернецкй, парохъ въ Сѣлци белзкомѣ, ѳткрывъ дня 1 л. надоліста першу читальню въ тамошнихъ околицяхъ. На ѳткрытие прібули зѣ Львова съ ѳчитами: проф. Н. Вахнянинъ и Гр. Врецьона. До читальнй внисалось до 40 членѣвъ, межи ними и гутники тамошнй, люди образованй Чехи и Поляки. На зѣбраннѣ были присутнй яко гоостѣ: зѣвѣтнй патриѣтъ о. Левицкй зъ Тартакова, о. Лавровскй Александръ, о. Флоріанскй, Василияннъ зъ Христїанополя, овоики мѣсцевой старенькой дѣдички и богато селянъ зъ оусѣд-ныхъ сель. Хорошъ селянскимъ зъ Тартакова управляѣть учитель п. Лицецкй. По физикальныхъ експериментахъ проф. Вахнянина и ѳтчатѣ проф. Врецьоны о средотвахъ уморальненнй чоловіка — слѣдувала вечера съ тоастами, розговорами та сѣбвами и покѣнчалася доперва по пѣвочнй. Передъ завязаннѣмъ читальнй старалися злобнй люди тайными агитаціями ѳтвести громадянъ Сѣлецкихъ ѳтъ спасенного дѣла тымъ, що полохали ихъ, будто о. Чернецкй висує ихъ до якоисъ „гвардїи“ рускои! Слмъ злобнымъ людямъ, любя-бужающимся въ темнѣтѣ и хѣснующимъ зъ темнѣты народа, даѣть о. Чернецкй добру ѳтирауву въ овоѣй хорошей вступнѣй рѣчи. — „Такъ єсть“, оказавъ о. Чернецкй, „я вербую васъ до гвардїи рускои и то до XIII го полку. Дванадцать полкѣвъ вже маю готовыхъ въ окрестности Куликова. Веѣ вы побѣдете на воінй боротисъ противъ темнѣты и грѣха. На прапорѣ вашего полку ло-

бе хрестъ святый а пѣдѣ нимъ явише: на ука працѣ.“ — Сподѣваємся, що добрый початокъ, зроблений о. Чернецкимъ въ Белзчинѣ и окаяннй знайде ревныхъ посподонателей и небавомъ побачимо большй рухъ въ снхъ Гороняхъ, де житѣ руска присоавѣ и. Полян-овскй...

— Нова читальня завладєся въ Янівцѣ, въ невеликомъ селци повѣта долнського. Статуты чарѣвнѣ будутъ небавомъ высланы до ц. к. наместника въ полудне, отже вже передъ 12-тою розпочалѣ оо. катахитъ дръ Лавцкй, В. Петрушевичъ, С. Тороньскй, Полянскй и Гробельскй ѳтираувъ нарастаєа надъ домовиною. По ѳтправѣ и вложено мощѣ съ старою домовиною въ нову — ентъ, дотеперѣшнй властитель Схѣдницѣ, прозложеннмъ черезъ брата Покѣйного, проф. Олександр Барвѣньского въ Тернополь, перенесено коандра Барвѣньского въ Тернополь, перенесено въ Христїаніи продавъ ихъ жидови Йосеви Шалики (калицѣ) родивнй Бачевскихъ и Лодынь-контрактъ мимо того, що деякй охочй купити скихъ. Тутъ зновъ ѳтиривало Всєч. духовенство христїане подавали цѣну о 20,000 большу. Одна-похороннй обрядѣ, грѣбъ замуровано, а членѣвъ — якъ доносятъ „Газ. Наг.“ — судъ надъ-славши до Всевошного горячу молитву за душуконтракту и возвавъ наслѣдникѣвъ, щобъ зробили великого Покѣйника, опустили кладовище. Па-контрактъ съ тымъ, що даюгъ больше.

— Чи то безъ цѣлы? Якъ доносятъ польскй газетѣ, до Львова має прібути сими днями ко-Францискоу Мальчинскій, епископъ зъ Алессіо въ Альбани, холмокой эмигрантъ и протекторъ въ Смартвѣхвостанцѣвъ. Еп. Мальчинскій пріѣхавъ читомъ тов. К. Д. о дуже важной этнографичной до Австрій нѣбы ѳтвѣдати свою сестру, п. Анну студія Олександра Бѣименко: „Про крестьяноку Крипякевичеву, влову по овященнику холмокой, жєнщину.“ — Са оповѣтка має служити разомъ замешкалу у Львовѣ, — але по дорожѣ до Львова за запрошеннѣ. Початокъ о год. 7 вечеромъ.

— Дополняючй выборы двоухъ членѣвъ рады повѣтвонй въ Стрыку зъ курій громадъ сельскихъ розписанй на 10 л. грудня с. р.

— Внесеннѣ пос. Романчука о заведеннѣ рускихъ школь, а взглядно сталыхъ рускихъ клясъ параллельныхъ въ школахъ народныхъ въ мѣстахъ и мѣбочкахъ и о заведеннѣ параллельныхъ клясъ въ середнихъ школахъ рускои Гал. чины — ѳт давъ на дняхъ Выдѣль краєвий Радѣ школьнѣй до близкого розсмотрѣннй и евентуального скодификованнй. Дня 8 л. с. м. выбрала краєва Рада школьна до сего дѣла комисію зъ чотыроухъ членѣвъ, до котрой увѣишовъ межи другими такожъ совѣтникъ о. В. Ильницькй. О сколько мы поинформованй, краєва Рада школьна предложитъ по-тому свою кодификацію до ѳдобреннй министерству просвѣты, а остаточно Выдѣль краєвий пріѣде съ готовымъ проектомъ до уставы передъ Соймъ краєвий. Дождаймо терпеливо...

— „Щоце рольничо кредитне заведеннѣ“ мало — якъ голосятъ люди стоячй близко него и якъ пишуть польскй та деякй нѣмецкй газетѣ, — одержати въ послѣднихъ дняхъ значнѣйшу грошеву суму на поратункѣ. Деякй газетѣ знаютъ навѣтъ оказати, що сума тая выноситъ 600,000 марокъ, депонованыхъ кимъсь въ одной берлинской фирмѣ. Коли ся вѣдомѣсть єсть правдива, то мы можемо только радуватися нею и зъ цѣлого сердца бажати, щобъ се выйшло на пожитокъ зарежоннымъ ин-ституціямъ, товариствамъ, фундамъ и множеству частныхъ лицъ нашоу убогѣи оусѣбности. Не знаючи, ѳтъ кого и на якихъ условіяхъ маѣ-бы банкъ одержати тую суму, — годѣ намъ вже нынѣ занягй становище супротивъ голошеной малой зміны ситуаціи и ѳрѣкати о положеннѣ банку. Дѣло чи ликвидации, чи санаціи банку — має бути порѣшено до 1 л. грудня с. р., бо до того часу даѣть зборѣ вѣрительнѣвъ тымчасову мораторію. ѳгъ людей управляющихъ банкомъ, котры однй можуть знати его правдивѣе теперѣшне положеннѣ, залежитъ — дуже зрѣло застановитися, чи при нынѣшнѣмъ станѣ санаціи буде можлива, чи може користнѣйше буде приступати до ликвидаци.

— Учителямъ IV-той клясы въ рускй мѣской школѣ має бути именованнй на мѣсто п. Старецкого молодшй учитель школы св. Анны, п. Должичкй. Справа ся буде поладжена на найближшѣмъ засѣданнѣ окружной рады школьной мѣста Львова.

— О. Ник. Сѣчинскй зъ Черниховець погорѣвъ на св. Дмитрія о 1 1/2 години по полудни. Огонь добувся зъ пѣдѣ стрѣхи ѳтъ поля и бувъ очевидно подложоннй.

— О. Вас. Чернецкй, парохъ въ Сѣлци белзкомѣ, ѳткрывъ дня 1 л. надоліста першу читальню въ тамошнихъ околицяхъ. На ѳткрытие прібули зѣ Львова съ ѳчитами: проф. Н. Вахнянинъ и Гр. Врецьона. До читальнй внисалось до 40 членѣвъ, межи ними и гутники тамошнй, люди образованй Чехи и Поляки. На зѣбраннѣ были присутнй яко гоостѣ: зѣвѣтнй патриѣтъ о. Левицкй зъ Тартакова, о. Лавровскй Александръ, о. Флоріанскй, Василияннъ зъ Христїанополя, овоики мѣсцевой старенькой дѣдички и богато селянъ зъ оусѣд-ныхъ сель. Хорошъ селянскимъ зъ Тартакова управляѣть учитель п. Лицецкй. По физикальныхъ експериментахъ проф. Вахнянина и ѳтчатѣ проф. Врецьоны о средотвахъ уморальненнй чоловіка — слѣдувала вечера съ тоастами, розговорами та сѣбвами и покѣнчалася доперва по пѣвочнй. Передъ завязаннѣмъ читальнй старалися злобнй люди тайными агитаціями ѳтвести громадянъ Сѣлецкихъ ѳтъ спасенного дѣла тымъ, що полохали ихъ, будто о. Чернецкй висує ихъ до якоисъ „гвардїи“ рускои! Слмъ злобнымъ людямъ, любя-бужающимся въ темнѣтѣ и хѣснующимъ зъ темнѣты народа, даѣть о. Чернецкй добру ѳтирауву въ овоѣй хорошей вступнѣй рѣчи. — „Такъ єсть“, оказавъ о. Чернецкй, „я вербую васъ до гвардїи рускои и то до XIII го полку. Дванадцать полкѣвъ вже маю готовыхъ въ окрестности Куликова. Веѣ вы побѣдете на воінй боротисъ противъ темнѣты и грѣха. На прапорѣ вашего полку ло-

— Фалшбаниѣ банкнѣтѣвъ 10-риньсковыхъ. Въ недѣлю по полудни прішовъ до склепу Вайна у Львовѣ при улицѣ галицкой якѣисъ порядно одѣтй молодой чоловікѣ и купивши собѣ шовкову хусточку заплативъ 10 риньсковымъ банкнотомъ. Кушець ѳбираючій грошѣ, вычитавши зъ газетѣ о фалшивыхъ грошехъ, ставъ лѣпше приглядати ся банкнотѣ и побачивъ, що ѳнъ єсть фалшивый. Для лѣпшого переконаннй пошовъ ще съ банкнотомъ до недалекой канторы вымѣны и тутъ сконстатувавъ, що банкнѣтъ єсть дѣйстно пѣдробленый. Молодого чоловіка, котрый называєся Едвардъ Тышерокй и єсть ученикомъ VII, клясы реальной, заразъ арештовано и ѳтставлено до полиціи. Тутъ Тышерокй признаєся, що пѣдробивъ вже 5 такихъ банкнѣтѣвъ; чотыри пустывъ, а при пятѣмъ его арештовано. Тышерокй має теперь 19 лѣтъ и побиравъ отишендію на 157 зр. 50 кр. рѣчно. Подчасъ ревизіи въ его мешканнѣ найдено вже шестый банкнѣтъ розпочатый и такй самый правдивый, котрый служивъ ему за взѣрецѣ. Тышерокого ѳтоставлено до суда карного.

— Зъ Мартинова Старого пишуть намъ: О. Теодоръ Дикй, парохъ зъ Мартинова Нового, а провѣдничй школы въ Мартиновѣ Старѣмъ, заосмотривъ тамъ же кѣлькоро бѣдныхъ дѣтей въ обувѣе, за що учитель wrazъ съ учениками складає ему щиро-рускоє опаснѣ-Бѣгъ! — *Антоній Рольскй, учитель.*

— Громада мѣста Бродѣвъ бере пощичку въ банку краєвомъ въ высѣтѣ 200,000 зр. и хоче за помочєю сєи сумы увѣльнитися ѳтъ наложеного на громадоке майно сєквестру.

— Процєсъ соціалнѣтъв краєвскихъ Маланкевича и пяти спѣльнѣковъ за кинєну пѣдѣ полицію пегарду и Людвика Домбровского за выданнѣ засуду смерти на двоухъ урядникѣвъ полиціи и за приготованнй до екзекуціи того засуду — розпѣчєся дня 12 л. надоліста с. р.

— П. Иванъ Саночнй, суепнтъ при гимназіи въ Золочевѣ, именованнй учителемъ при той-же гимназіи.

— О. Порфирій Павлуевичъ именованнй министерствомъ воінй капелланомъ I-шой клясы въ Кашувѣ.

— Дрѣбнй вѣсти. Дня 13 с. м. ѳтбудєся вѣнчаннѣ п. Атанаоія Залчѣвского, инспектора податкового зъ Ялои, съ п-юю Юлією Давидовичѣвною, дочкою о. Юліяна Давидовича, декана въ Чернѣвѣ

коло Станиславова. — Цѣсаръ дарувавъ зъ приватныхъ фондѣвъ 50 зр. заповоги громадѣ Молоткови, пов. богородчаньского, на украшеннѣ церкви. — Мѣсто Тешеваръ на Угорщинѣ завєло у себе на улицяхъ освѣтленнѣ электричне; 730 лампъ электричныхъ розложеныхъ по воіхъ улицяхъ мѣста коштують 29,000 зр. рѣчно. На одну лампу припадає отже рѣчно 40 зр. а на добу 10 кр. — Нову почту сполучєну съ урядомъ телеграфичнымъ ѳткрыто въ Трускавци пов. дрогобичского; розписано вже конкурєсъ на експедиѣта почтового въ снхъ урядѣ. — Намѣтникъ переиѣсь комисаря пов. Ник. Порадовского зъ Бережанъ до Львова. — Теофиль Струєъ, свѣтникъ суду краєвого въ Чернѣвцяхъ перенесеннй на пенсію. — Юліянъ Пагановскй, судій пов. зъ Лопатина переиѣсь до Снятина.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Презенту получили 1) на Волцѣвѣ, деканата роздѣльского, о. Іоанъ Шнитко; 2) на кап. Фатковѣ, дек. надборнянского, о. Михаилъ Марморевичъ, завѣдатель зъ Молодича.

Введеннй въ завѣдательство Колодѣвкы, дек. скалатского, о. Стефанъ Коблянский.

Президія ч. к. наместничества годится на капон. институтію о. Емилія Петровича на Дрицѣвѣ, дек. бережаньского.

Митр. консисторія вставилася до президіи ч. к. наместничества о затверженнѣ презенты для оо. 1) Данила Бахталовского на пар. Ялоиѣвъ, дек. гусятинского; 2) Теофія Миговича на пар. Книгиничѣ, дек. хорѣвского; 3) Мих. Мармаровича на кап. Фатковѣ.

Черезъ редакцію „Дѣла“ прислали:

— На фантову лотерію въ ходѣтъ Перемыского воспитальца дѣвоного Вл. Босняка зъ Петровача (гл. „Новинки“ въ 124 ч. „Дѣла“) черезъ Вл. Турьянского 11 зр. 50 кр.

— Ля потерпѣвшихъ ѳтъ повени о. Балко ѳтъ Пчт. громады Капустянецѣ 9:30 зр., и о. А. Лотоцкй зъ Тростянця 2 зр.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. Л. Г. зъ Чернѣвцяхъ. Маете заплачено до 30 надоліста с. р. — Пчт. Касимо зъ Ходорѣвъ. До кѣнца року ще 1 зр.

Подяка.

Люта рука смерти вырвала намъ дня 20 жовтня (1 надоліста) с. р. нашй возлюбленнйшй дочка Любова и Надежду въ ранній вѣднй жити и задала намъ глубокой раны, котры лєднй коли можуть бути вылѣченй. Єдну ѳтраду въ нашѣй скорби черпаємо только въ твердой вѣрѣ въ милѣбѣтѣ Всевошнѣго и тѣмъ теплымъ спѣвѣтнѣ, котре мы въ постигшѣмъ насъ ударѣ зѣ стороны нашихъ пріятелѣвъ и знакомыхъ дѣзнали и дѣзнаємо. Длятого було-бы наибольшоу невдѣчностєю, если-бы мы хоуѣ въ той дорожѣ не зложали имъ искренне и глубокопрочувствованнѣ „Спаснѣ-Бѣгъ“ за доказаннй намъ чувства спѣвѣчнй и то наибѣльше въ денѣ похоронѣвъ. Словомъ щирымъ якъ руске сердце дакуємо насампередъ настоятелю Успенской парохіи Вл. о. крылошаннѣ Павлуку, Пр. оо. Рейтаровскому и Ярымичеву и Вл. о. лат. обр. Яну Полицкому за безкористнѣе совершеннѣе похоронного чина; поважаному хорѣву бурсы Ставропигійского Института, котрый пѣдѣ дѣльноу управоу п. Горюшка причинивъ до звєличаннй сего сумного акту; его благород. капитану-рицарю Йосефу Волковскому, додаючому намъ ѳтваги и силы для перенесєннй сего хреста пощтаннѣ; п-ну артистѣ-маларєви Теофіду Копытынскому знявшему зъ дорогахъ нашихъ дочокъ посмертнй портрєты и доставивши намъ тымъ велику утѣху въ нашѣмъ горю; немєнше же и похоронному предпріємтву пѣдѣ „Провидѣннѣмъ“ Фр. Гешєфѣвъ наслѣдникамъ за совѣтнѣе и солидне устрєженнѣе послѣднего походу; въ кѣнци воіхъ почтнвнмъ той сумнй обрядѣ овоєю приустроєностєю. Богъ най надгородитъ и зѣмле ва Васѣ щєдрй дары овоєи милѣсти и благодати! — Львовѣ, дня 24 жовтня (5 надоліста) 1884.

Александръ и Евгєнія Щербанъ въ имени овоѣмъ и овоихъ дѣтей сынѣвъ: Александра и Евгєнія-Антонія.

На доходѣ товариства „Школьна Помѣччя“

Въ великой сали „Народного Дому“
РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ
пѣдѣ зарлдомъ И. Бибєровича и И. Грыневского.
Вѣ Вторѣкъ дня 30 жовтня (11 листопада) 1884.

Дивна пригода
(Un curioso accidente)
комедія въ 3 актахъ К. Гольдѣнѣго, передоживъ въ италійского Дрѣ Ю. Цєлевнчѣ.

Закбичитъ:
Школяръ на мандрѣвцѣ
народна оперетка въ 2 актахъ В. Лозаньского, музика М. Вербицкого.

Цѣны мѣсць: Фотель 1 зр. Крѣсло въ поршнхъ V-ти рядѣхъ 80 кр., въ дальншихъ рядѣхъ 60 кр., Партеръ 25 кр., Галерія 20 кр.

Билѣтѣвъ и картѣ абонамєнтовыхъ достати можна въ торговлѣ Вл. Дѣмєта въ рынку и въ комнатахъ тов. „Руска Бєсѣда“ улицѣ Скарѣвска ч. 2, а вечеромъ ѳтъ години 5-тои при касѣ.

Початокъ о годнѣ 7.

(Надослане.)

Павлина Желеховска жїс и зб-стає в Панив на Угорщинѣ Земплиньского комитату у панѣ Марїи Кеисѣ.

Антика РУКЕРА во Львовѣ

1009 (108-?) поручає
конякъ лѣвчій, правдивый французскій
въ рбжихъ родахъ по цѣнѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр.
— такожъ малагу.

Огнетревалї и безпечнї ѳт влому

КАСЫ
солидно и прекрасно виробленї ѳт американскими замками и паски-лѣвими засувками такї, якѣ я до-ставивъ лѣвчскому магнотратовї, продаю дуже дешево

1152(23-36)
Симонъ Дегенъ
у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.
(Прочитая о кореспонденцію въ нѣмецкомъ языкѣ.)

Съ симъ числомъ розсы-лаєся **Вп. Предплатникамъ 21 и 22 аркушъ повѣсти „Два мѣста.“** Въ слѣдуючомъ выпускѣ „Библиотеки найза. повѣстей“ скбичнота повшоа по-вѣсть а розбичнєса нова: „Отецъ Горїо“ Вальзака, зъ французского.

Лишь 3 гильдены!

300 тузинѳвъ ковровѣ въ найкраснїхъ турецкїхъ, шкѳнїхъ и пестрыхъ взорѣхъ, 2 метры довгїхъ, 1 1/2 метра широкїхъ мусатѣ бутї найшвїдше проданї; штука коштує вже лишь 3 зр. безъ пла, за прислану гѳтовку або за послѣплатю. Коврѣт передъ лбжа ѳтвѣдїдї до ковровѣ пара 2 зр.
Adolf Sommerfeld Dresden
Перепродучимъ вельми поручаєся.
1224—(1-1)

„ДЫМЪ“

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., ѳз перѳсѳд-кою 1 зр. 70 кр.
Дѳстатї можна въ адмї-нистраці „Дѣла“ або въ книгарнї Ставропїгїскїй.

К. Диккенса

Новорбчнї Дзвонї

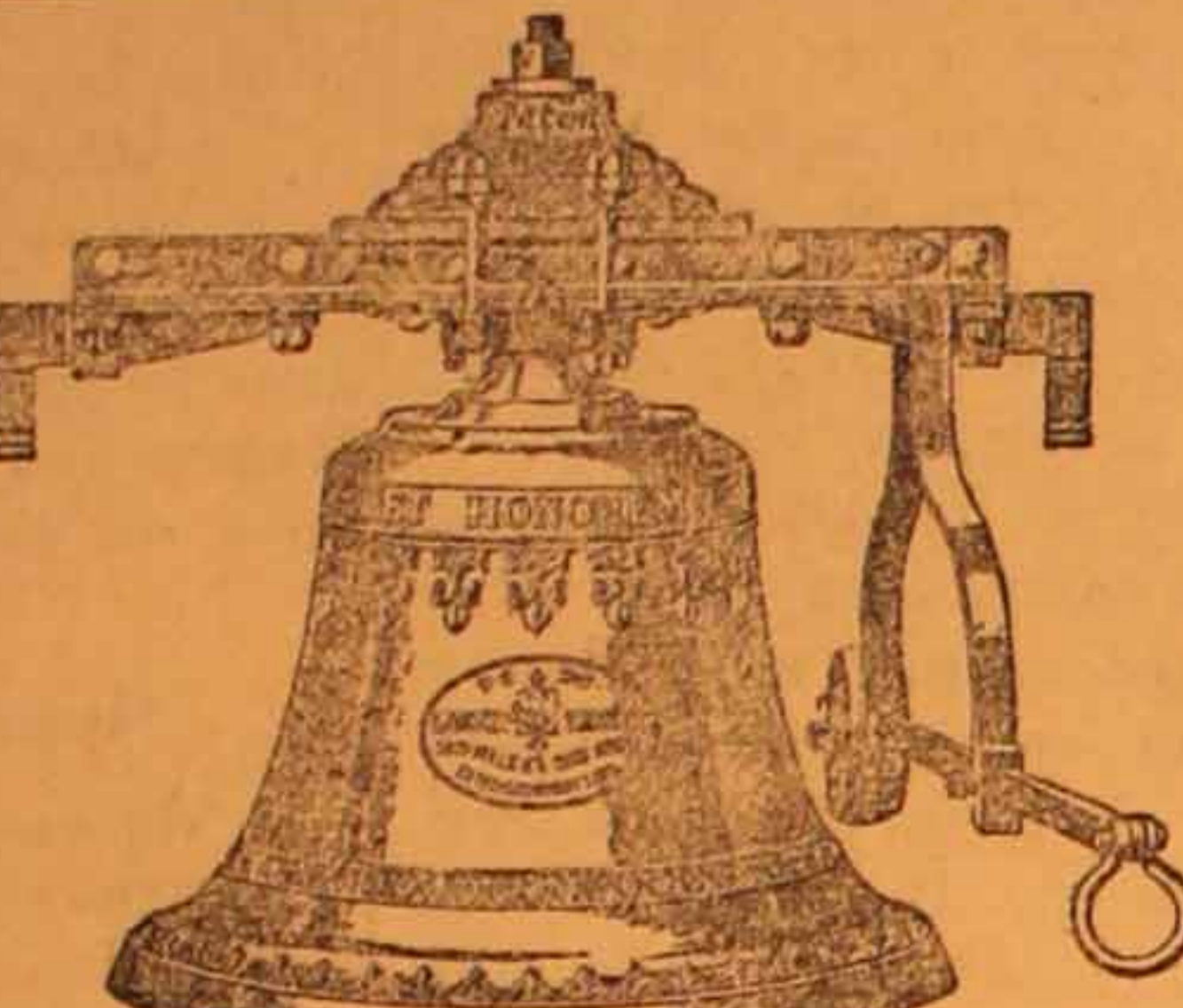
Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.
Дѳстатї можна въ адмї-нистраці „Дѣла“ або въ книгарнї Ставропїгїскїй.

Въ администраці „Дѣла“ мо-жна дѳстатї слѣдуючї працѣ бл. п.
Володимира Барвѣньского:
1. **СКОШЕННІЙ ЦВѢТЪ** (вы-мокъ зъ Галицкїхъ образковѣ), цѣна . . . . . 1 зр.
2. **БЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ**, образковъ зъ Галицкого жїтї, цѣна . . . . . 80 кр.
3. **ѳЧИТЬ ВЪ 100-ЛѢТНІЙ РОКОВИНѢ ЦѢСАРЯ ИОСИФА П.** 17 (29) падолиста 1880, цѣна . . . . . 25 кр.
4. **БЕСЪДА ВЫГОЛОШЕНА НА НАРОДНОМЪ ВЪЧУ РУСИ-НОВЪ** 18 (30) падолиста 1880 о економичнїхъ справахъ, цѣна . . . . . 15 кр.
Доходъ зъ першого твору при-значує Родина покѳйника на памѣтникъ нагробнїй, зъ дальшїхъ же трѣхъ працѣ на стипендію им. Володимира Барвѣньского. (19-?)

Переводы и наследованя

Осипа Шухевича
ѳ портретомъ и биографїєю автора.
(Посмертне виданье.)
Львовѣ, 1883.
Можна набути у накладника, проф. Володимира Шухевича (ул. Куркова, ч. 26) або замовити чезъ редакціи рускїхъ часописей. Цѣна примѣрника 80 кр. съ пер-сылкою 85 кр.

НАЙЛѢПШОЮ
Бибулкою на Папирѳсы
єсть правдива бибулка
LE HOUBLON
Выробу французского 1070 21—36
Фирмы **CAWLEY & HENRY** въ Парижи
Передъ наслѣдуваньемъ остерѣгаєся.
Тая бибулка лишь тогда єсть правди-вою, коли кожда ен четверта має стем-пель **LE HOUBLON**, а кожда пачка за-осмотрена понїже знаходячоєся мар-кою охоронною и пбдписомъ.

Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Branger à PARIS.

На вѣдєвскїй всеѳвѣтѳй выставѣ ѳтзначена 2 меда-лями поступу за 8 выли-тыхъ и выставленїхъ дзвѳновъ для Votivkirche у Вѣднї. — На нїшо-австрїй-скїй выставѣ промысловѳй у Вѣднї 1880 ѳтзначена золотымъ медалемъ.

Цѣс. кор. надворна ѳтливарня дзвѳновъ и металю
Петра Гильцера въ Винеръ - Найштадтѣ
(Peter Hilzer in Wr.-Neustadt) 989 (22—24)
поручаєся для замовленї дзвѳновъ всякою величини и звучности. За попередъ означенї звукъ або чисто-гармонїйный акордъ цѣлого по-дзвѳну гарантуєся.
Гармонїйный подзвѳнї дзвѳновъ припестольныхъ съ чїстымъ сильнымъ звукомъ коштує:
Зъ сѣбно-бѣлого никлю: Зъ альпакка и моєажу:
1 подзвѳнї съ 4 дзвѳниками 15 зр. 1 подзвѳнї съ 4 дзвѳниками 10 зр.
1 " " 2 " 12 зр. 1 " " 2 " 8 зр.
Тая ѳтливарня существоє ѳтз 1838 року и досї выдїла 2946 бѳльшїхъ дзвѳновъ въ цѣнѣ 1,000,000 шїллингъ. — Сплата таномъ на раты.

ОТКРЫТА ПОДПИСКА
на 1885 годъ
„РУССКІЙ КУРЬЕРЪ“
ГОДЪ ШЕСТОЙ.

на большую ежедневную, политическую, общественную и литературную газету

УСЛОВІЯ ПОДПИСКИ:

Съ доставкою въ Москвѣ:		Съ пересылкою въ города:	
На 12 мѣсяцовъ	8 руб 50 коп.	На 12 мѣсяцовъ	9 руб. — коп.
" 11 "	7 " — "	" 11 "	8 " 50 "
" 10 "	6 " 50 "	" 10 "	8 " — "
" 9 "	6 " 75 "	" 9 "	7 " 40 "
" 8 "	6 " — "	" 8 "	6 " 70 "
" 7 "	5 " 25 "	" 7 "	5 " 90 "
" 6 "	4 " 50 "	" 6 "	5 " — "
" 5 "	3 " 90 "	" 5 "	4 " 60 "
" 4 "	3 " 25 "	" 4 "	3 " 70 "
" 3 "	2 " 50 "	" 3 "	2 " 75 "
" 2 "	1 " 90 "	" 2 "	2 " — "
" 1 "	1 " — "	" 1 "	1 " 10 "

За границу: на 12 м. 18 р., на 6 м. 10 р., на 3 м. 5 р. 50 к., на 1 м. 2 р. 20 к.

Подписка принимается въ конторѣ изданїя: Москва, Москворѣцкїй мостъ, домъ Н. П. Ланина, въ извѣстныхъ книжныхъ магазинахъ Москвы, С. Петербурга и другихъ городовъ и въ Парижи — Rue Clément, 4, Adam и въ комисїонерной конторѣ Agence Slave, Place de l'Opéra Nr. 4-й.
Гг. виноградїє благоволятъ адресоваться преимущественно въ контору изданїя „Русскїй Курьеръ“.
Редакторъ Издатель **Н. П. ЛАНИНЪ**.

Угорско-Француске
АКЦІОННЕ ТОВАРИСТВО УБЕЗПЕЧЕНЪ
(Franco-Hongroise)
прїймає обезпеченїа на жїтїє пбсла всякїхъ суще-ствующихъ комбинаціи, а именно за лосованьемъ и безъ лосования. При обезпеченїяхъ „за лосованьемъ“ можна за-безпеченїй капиталъ выгратї на передъ въ ѳтбуваючихся що року тягненїяхъ.
Гарантїйный фондъ „Franco-Hongroise“:
Повно и гѳтовкою вилаченїй кап. акцїйный зр. 4.000.000 —
Резервовый фондъ по 31 груднїа 1883 . . . . . 3.065.712 74
зр. 7.065.712 74
Въ рокахъ 1880—1883 выплачено для „Franco-Hongroise“ зр. 32.640.406 — за обезпеченїа на жїтїє.
Въ томъ самѳмъ часѣ мало „Franco-Hongroise“ зр. 19.865.045 29 доходу зъ премїи и вылатїло . . . . . зр. 13.973.545 02 бруто обезпечившимся всякїхъ браншъ за шкоды выгранї и т. д.
Прїпорученїа прїймає и удѣлає поясненїє:
Генеральный Инспекторатъ для Буковины и Галичнны
1222 2—6 въ Чернѳвїяхъ, Herrengasse 25.
Прѳсепткъ даромъ и франко.

ВЕЛИКА ЛОТЕРІЯ ГРОШЕВА

500.000
марокъ

яко наибѳльшу выграну подає въ най-часливѳмъ случаю найновїша, велика, державою Гамбурга загла-рантована лотерїя грошева.

Специально же:

1 Премїа à М.	300000
1 выгр. à М.	200000
2 выгр. à М.	100000
1 выгр. à М.	90000
1 выгр. à М.	80000
2 выгр. à М.	70000
1 выгр. à М.	60000
2 выгр. à М.	50000
1 выгр. à М.	30000
5 выгр. à М.	20000
3 выгр. à М.	15000
26 выгр. à М.	10000
56 выгр. à М.	5000
106 выгр. à М.	3000
253 выгр. à М.	2000
6 выгр. à М.	1500
515 выгр. à М.	1000
1036 выгр. à М.	500
29020 выгр. à М.	145
19463 выгр. à М.	200, 100,
124, 100, 94, 67, 40, 2	

Разомъ 50,500 выгравъ, а крѳмъ того ще одна премїа, выдѳются въ семи клїахъ въ прѳдѣлѣ пяти мѣсяцѣвъ. 1217 3—4

Найновїша велика, высокимъ правительствомъ державнымъ въ ГАМБУРГУ дозволена и цѣлымъ майномъ державнымъ загарантована лотерїя грошева содержѣть 100000 лосѳвъ, зъ которыхъ 50.500 лосѳвъ, ѳтже бѳльше акцї клїахъ съ столѣтя тутъ побѣдъ выгравъ; цѣлымъ капиталъ, що має выдѳоуватїся, вынесѣть

9,290.100 МАРОКЪ.

Черезъ богатство выгравныхъ, малочїхъ выдѳоуватїся въ сѣбъ великѳй лотерїи грошевої, лїа такоже черезъ наибѳль-шу можнїву гарантїю и точнїу выплату выгравныхъ, тѣшител лотерїя сїа вводи великою прїахлїстїею. Пбсла поставѳвъ плїазу управлїє вїєю особїа до сего прїнїаема генеральна дирекціа и держана надзорє цѣлє предпрїнїаема. Особїаєа ѳтанчївѳтъ сїє лотерїя грошевої лежатъ въ єн користїмъ урданїю, що єст 50.500 выгравныхъ ма-ють вѣе певно рѣшїтїся въ колькохъ мѣсяцїахъ а имен-но въ семи клїахъ.

Головна выграна першою клїєю вынесѣтъ 50.000 марокъ, збѳльшавєя ѳттакъ въ другѳй клїєѣ на 60.000, въ третѳй на 70.000, въ четвѳртѳй на 80.000, въ пятѳй на 90.000, въ шестѳй на 100.000, а въ самѳй оєнцїально на 500.000, єpecially же на 300.000, 200.000 марокъ и такъ дальше.

Продажє оригинальныхъ лосѳвъ єєн грошевої лотерїи повѣрено ѳбомъ пбдписанымъ домамъ торговель-нымъ а всѣ тѣ, що хотїтє вїєти участъ въ закупкѣ орї-гинальныхъ лосѳвъ, зволїтє съ євнїми замовленїи ѳтне-стїєся прѳсто до одного зъ нїхъ.

Поважнїхъ замовлїючїхъ просїмо, чтобы прїпадаю-чїи сумы залучали при замовленїяхъ въ австр. банкнотахъ або маркахъ почтовыхъ. Можна такоже поєлатї грошї наказнїми почтовыми, на бажанїє выконуются такоже прї-порученїа за посѣплатю.

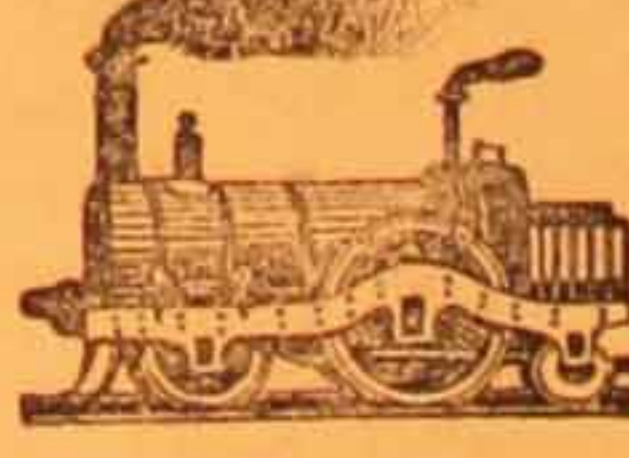
На тягненїє выгравѳн першою клїєю коштує
1 цѣлый лосѣ орїгинальный зр. а. в. 3.50 кр.
1 половина лосу орїгиналь. зр. а. в. 1.75 кр.
1 четверть лосу орїгиналь. зр. а. в. 0.90 кр.

Каждый получить на руку орїгинальный лосѣ за-осмотренный гербомъ державнымъ а рѳвночасно и урядовый плїанъ лосования, зъ которого можна доведѣтїє все блїже, тягненїє выгравныхъ, дату тягненїа и вылатїи рѳжныхъ клїахъ. Заразъ по тягненїю получатъ каждый участнїкъ у-рядову, державнымъ гербомъ заосмотрену лїсту выграв-ныхъ, котра подає точно выгравнї а взгляду числа, котрї выгравнї. Выплата выгравныхъ саѳдє пбсла плїану ретель-но и пбдѣ гарантїєю державы. Шаколи-бъ нежданїє по-лучителемъ не годївїєся плїанъ лосования, то мы радо гѳтовїи негодївнї лосѣ передъ тягненїемъ назадъ вїєти и ѳтдати получену за нїхъ суму. На бажанїє высїлаютєся урядовї плїанъ лосования на передъ даромъ. Позаякъ мы єспѳдїає-мосєа до сего нового тягненїа выгравныхъ численнїхъ пору-ченїє, то просїмо, чтобы всѣ замовленїа можна съ вѳєю єта-пнїею выконати, прїсылати намъ тїе-же якѣ найскор-ше на кождїй случїй ѳднакоже передъ.

15 листовъ да 184
прѳсто до одного зъ пбдписанїхъ тутъ го-ловныхъ бю, въ лотерїи . . .
M. Stein Steinweg 5 HAMBURG.
Valouss & Co. Königsstrasse 36-38 HAMBURG.

Товариство цѣс. кр. уприв. желѣзницѣ Львѳвско-Черновецко-Яссекон.

Ч. 24711/V.

Спрѳдажа матерїалѳвъ.

За ѳертгами можна набути:
15700 сотнарѳвъ метрїчныхъ зъужитыхъ шинъ (желѣзїва шїпового);
3450 сотнарѳвъ метрїчныхъ старого желѣзїва и стали;
64 сотнарѳвъ метрїчныхъ рѳжныхъ металѳвъ;
на послѣдокъ зъужитыхъ кавчукъ и нїна старовїна.
ѳертгы треба ѳштемпловатї, ѳпечататї и заосмотрїтї напїєєю: „ѳертга на ку-пно матерїалѳвъ“ а ѳттакъ податї найдальше до 18-го падолиста сего року, до годнїи 11-тои передъ полуднемъ до заряду головнїю у Вѣднї (Elisabethstrasse 9) рѳвночасно же ѳднакоже ѳкремо треба влатїтї при касѣ головнїю у Вѣднї, або такоже въ касахъ управ-ляющого комїтету въ Букарештѣ, Дирекціи руху у Львовѣ або въ Яссахъ вадїомъ въ вї-сотѣ 5% купной сумы.
Блїшнї условия продажї и лїцїтаціи, якѣ такоже подрѳбнї выказы матерїалѳвъ мо-жна получить въ бюрахъ зарядѳвъ матерїалами у Вѣднї, Букарештѣ, Львовѣ и Яссахъ, або такоже за заплатю почтовою жѳжуть бутї прїсланї на цїазначене мѣсце.
Вѣдєнь, 31 жовтнїа 1884.

Рада завѣдуюча.